

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

05/05/2014

Καλλιθέα

Αριθμός απόφασης: 1028

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 210 9586156

ΦΑΞ : 210 9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από 07/03/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου/07-03-2014 ενδικοφανή προσφυγή της του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της αρ./10-01-2014 Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 1/1-31/12/2007 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Την με αριθ./10-01-2014 Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 1/1-31/12/2007 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΠΕΙΡΑΙΑ του οποίου ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 18/11/2013 οικεία έκθεση ελέγχου.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από 05/05/2014 εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 07/03/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου/07-03-2014 ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. /10-01-2014 προσβαλλόμενη Απόφαση Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Πειραιά επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο συνολικού ποσού 10.035,80 € για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2007-31/12/2007 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 2, 6§1, 12§1, 30§4 του ΠΔ 186/92 (ΚΒΣ).

Το ως άνω πρόστιμο επιβλήθηκε από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ Ε' Πειραιά βάσει της από 11/11/2013 έκθεσης ελέγχου ΚΒΣ των υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε), και και τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα ζήτησε και έλαβε, δύο (2) εικονικά φορολογικά στοιχεία εκδόσεως της επιχείρησης « – ΑΦΜ » συνολικής καθαρής αξίας 5.017,30 €, πλέον ΦΠΑ 953,40€στη διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2007 . Το επιβληθέν πρόστιμο βάσει των διατάξεων του άρθρου 5 § 10β ν. 2523/97 είναι ισόποσο με το διπλάσιο της καθαρής αξίας του ως άνω αναφερομένων εικονικών τιμολογίων ,ήτοι 10.035,80 € (5.017,90 x 2).

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως τροποποίηση της παραπάνω Απόφασης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Πειραιά προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1. Παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης
2. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 25 Σ) και του δικαιώματος δίκαιας δίκης (άρθρο 6 Ε.Σ.Δ.Α)
3. Ισχυρίζεται ότι τα επίδικα τιμολόγια αφορούν πραγματικές συναλλαγές και δεν υπήρχε καμία γνώση αναφορικά με το ενδεχόμενο πλαστότητας αυτών.

1. ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Επί της παραπάνω ενδικοφανούς προσφυγής , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων , εισηγούμεστε τα ακόλουθα:

Επειδή, σύμφωνα με την από 11/11/2013 έκθεση ελέγχου ΚΒΣ των υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε), και, στην προσφεύγουσα πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης επιβολής προστίμου, κοινοποιήθηκε νομότυπα στις 14/10/2013 η με αρ. κλήση σε ακρόαση σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ.2 ν. 2690/1999 με συνημμένο το Υπηρεσιακό Σημείωμα Ελέγχου (Υ.Σ.Ε.) με αριθ. στο οποίο αναλυτικά περιγραφόταν η διαπιστωθείσα παράβαση για την οποία η προσφεύγουσα υπέβαλλε τις απόψεις της το με αριθ.πρωτ. /8-11-2013 υπόμνημα.

Επομένως ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν της δώθηκε το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ.2 ν. 2690/1999 πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης επιβολής προστίμου πάσχει από αοριστία είναι απαράδεκτος και αβάσιμος.

Επειδή δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η θέσπιση με τις διατάξεις του ν.2523/1997 συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων για την ρητώς χαρακτηριζόμενη από το νόμο ως ιδιάζουσα παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, στοχεύοντας, κατά την σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων. Επομένως, εκ μόνου του ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ.10 περ. β' του ν. 2523/1997, η οποία καθιστά τυπική την παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, προσδιορίζει το ως άνω πρόστιμο στο διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου, περιορίζοντας την σχετική διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής, με δυνατότητα μειώσεώς του μόνο στο μισό, όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικώς στο πρόσωπο του εκδότη, δεν αντίκειται στην προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αρχή της αναλογικότητας. Και τούτο, διότι δεν θεσπίζει μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο ούτε υπερακοντίζει το δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων, στον οποίο κυρίως αποβλέπει, του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων, (ΣτΕ 1402, 2938/2005 - πρβλ. ΣτΕ 139/1998, 956/2009, πρβλ. απόφ. ΔΕΚ της 12-7-2001, υπόθ. C-262/1999, Λουλουδάκης κατά Ελληνικού Δημοσίου). Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεν τίθεται ζήτημα παραβιάσεως της εν λόγω διατάξεως. (ΣτΕ 2402/2010).

Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι τα μέτρα που λαμβάνει η Διοίκηση σε βάρος του είναι αντίθετα με το άρθρο 25 του Συντάγματος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επειδή όταν αποδίδεται από την φορολογική αρχή σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται αρκεί, καταρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (ΣτΕ 116/2013, πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της

συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010). Σύμφωνα με την νομολογία (βλ. ΣτΕ 116/2013, κ.α.) συναλλακτική ανυπαρξία του εκδότη προκύπτει όταν ο φερόμενος ως εκδότης των ένδικων τιμολογίων έκανε έναρξη επιτηδεύματος και θεώρησε τα φορολογικά βιβλία και στοιχεία της ατομικής του επιχειρήσεως χρησιμοποιώντας ψευδή διεύθυνση κατοικίας, όταν κατά τη μετάβαση των ελεγκτών στο μισθωμένο ακίνητο, που φαίνεται ως έδρα του, δεν ανευρέθηκαν επαγγελματικές εγκαταστάσεις, γεγονός που επιβεβαιώθηκε και από πληροφορίες από τις παρακείμενες επιχειρήσεις ότι δεν λειτούργησε καθόλου στην δηλωθείσα έδρα, όταν δεν έχει προβεί σε αγορές των εμπορευμάτων που φαίνεται ότι πούλησε κλπ..

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδεύματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής **(λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).**

Λόγω ότι η προσφεύγουσα με το με αριθμό πρωτ./8-11-2013 υπόμνημά της, ύστερα από τη με αρ. κλήση σε ακρόαση σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ.2 ν. 2690/1999 με συνημμένο το Υπηρεσιακό Σημείωμα Ελέγχου (Υ.Σ.Ε.) με αριθ., **ισχυρίζεται, ότι αγόρασε από την εταιρεία « – ΑΦΜ» τη χρήση 2007 υλικά καθαρισμού απαραίτητα για τη δραστηριότητα της επιχ/σής της συνολικής αξίας 5.017,90 € , τα καταχώρησε στα βιβλία της και τα εξοφλούσε με μετρητά την ώρα της παράδοσης, χωρίς να προσκομίσει στον έλεγχο τα επίμαχα τιμολόγια, καθώς και τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία , ο έλεγχος στηρίχθηκε στις διαπιστώσεις ελέγχου για την εκδότρια επιχείρηση «.....» βάσει των οποίων είναι ανύπαρκτη επιχείρηση και όλα τα φορολογικά στοιχεία εκδόσεως είναι εικονικά και πλαστά στο σύνολό τους για τους εξής λόγους:**

Α) Η εκδότρια επιχείρηση «.....» δεν άσκησε καμία δραστηριότητα από την υποβολή της δήλωσης έναρξης των εργασιών της έως σήμερα δεδομένου ότι όπως απεδείχθη από την έρευνα δεν λειτουργούσε ούτε στη δηλούμενη ως έδρα της ούτε σε άλλο χώρο . Υφίσταται δηλαδή τυπικά ως επιχείρηση, στην διεύθυνση που εμφανίζει ως επαγγελματική έδρα.

Β) Δεν έχει εκπληρώσει τις φορολογικές της υποχρεώσεις που προκύπτουν από την έκδοση των φορολογικών στοιχείων , ήτοι δεν έχει υποβάλλει δηλώσεις φορολογίας Εισοδήματος , ΦΠΑ(εκτός από την περιοδική Α' τριμήνου του 2007 με μηδενικά ποσά), ΦΜΥ καθώς και συγκεντρωτικές καταστάσεις τιμολογίων πελατών και προμηθευτών .

Γ) Ουδέποτε αγόρασε τα εμπορεύματα – υλικά καθαρισμού, έτσι ώστε να είχε την δυνατότητα να τα πουλήσει σύμφωνα με τα φορολογικά στοιχεία που εξέδωσε , δεδομένου ότι από το έτος 2007 έως σήμερα δεν δηλώθηκε ως πελάτης από καμία επιχείρηση και από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι έχει πραγματοποιήσει εισαγωγές.

Δ) Δεν διέθετε υπαλλήλους και εργατικό προσωπικό ,να πραγματοποιήσει εμπορικές δραστηριότητες.

Ε) Επίσης δεν διέθετε πάγιο εξοπλισμό και μεταφορικά μέσα.

Επομένως όλα τα φορολογικά στοιχεία της εκδότριας επιχείρησης είναι εικονικά και πλαστά στο σύνολό τους.

Επειδή δεν προσκομίστηκαν στον έλεγχο τα επίμαχα τιμολόγια, καθώς και τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία μετά την με αρ./3-10-2010 πρόσκληση για προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων, επίσης μετά την με αρ. κλήση σε ακρόαση σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ.2 ν. 2690/1999, η προσφεύγουσα, δεν προσκόμισε κανένα δικαιολογητικό στοιχείο που να αποδεικνύει ότι έχουν πραγματοποιηθεί οι συναλλαγές π.χ. αποδείξεις πληρωμών, παραστατικά τραπεζών επιταγές, μεταφορικά, συμφωνητικά. Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι συναλλαγές ήταν πραγματικές και δεν γνώριζε για την εικονικότητα και πλαστότητα των επίμαχων φορολογικών στοιχείων, τυγχάνουν απορριπτέοι ως ουσιαστικά αβάσιμοι και ούτε αποδεικνύονται.

Επειδή για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της φοροδιαφυγής σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 1 εδάφ. α΄ του Ν. 2523/97 δεν απαιτείται πλέον η πρόθεση να αποκρύψει φορολογητέα ύλη και να αποφύγει την πληρωμή φόρου αλλά αρκεί η έκδοση από το δράστη πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή η αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων.

Επειδή οι αναφορές στην φορολογική εικόνα όπως επίσης και στην επαγγελματική επάρκεια της προσφεύγουσας , δεν αναιρούν σε καμία περίπτωση τα πορίσματα της έκθεσης για την εικονικότητα των στοιχείων, καθόσον κανένα επιπλέον στοιχείο δεν προσκομίστηκε που να επιτρέπει την αναίρεση των δεδομένων επί της βάσεως των οποίων τα στοιχεία κρίθηκαν εικονικά.

Επειδή, βάσει των προαναφερθέντων και την από 11/11/2013 έκθεση ελέγχου ΚΒΣ των υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε), και, η φορολογική αρχή διασταύρωσε , τεκμηρίωσε και απέδειξε με τρόπο αδιαμφισβήτητο την ανυπαρξία της εκδότριας επιχείρησης, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, καθόσον η καταλογισθείσα παράβαση είναι πλήρως τεκμηριωμένη και ορθά επιβλήθηκε το προβλεπόμενο πρόστιμο για λήψη εικονικών ως προς το σύνολό τους φορολογικών στοιχείων από τον λήπτη.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με αριθμό πρωτοκόλλου/07-03-2014 ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση της υπ' αριθ/10-01-2014 Απόφασης Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά διαχειριστικής περιόδου 1/1-31/12/2007.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Πρόστιμο άρθρου 5 ν. 2523/97 συνολικού ποσού **10.035,80 €**.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΑΝΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).